

اگوستو پینوشه دیکتاتور شیلی

کتابخانه درفش کاویانی

کتابخانه درفش کاویانی افتخار دارد تا بهترین و برترین کتابهای
پارسی را در اختیار علاقه مندان و عاشقان کتاب قرار بدهد

تقدیم به تمام پارسی زبانهای جهان

WWW.KETABNET.BLOGFA.COM

POOYA_RBT@YAHOO.COM

پینوشه دیکتاتور شیلی

آگوستو پینوشه اوگارته در سال 1915 متولد شد و بزرگترین فرزند

در میان شش خواهر و برادر بود. او پس از تحصیلات نظامی در 18 سالگی به ارتش پیوست. گفته می شود مادرش مشوق او به این کار بود. او در سال 1973 به درجه ژنرالی رسید و فرمانده کل نیروهای مسلح شد. آن زمان تقریباً سه سال از آغاز ریاست جمهوری سالوادور آلنده می گذشت. او از معدود مقامات بلندپایه ارتش بود که آلنده تصور می کرد می تواند به او اعتماد کند

شرح حال: آگوستو پینوشه :

ژنرال آگوستو پینوشه هدایت نیروهای نظامی شیلی در یک کودتای چشمگیر علیه دولت مارکسیست سالوادور آلنده که طی فرآیندی دموکراتیک انتخاب شده بود را به عهده داشت. در پی کودتا، موجی خشن از شورشگری ها و سرکوب شیلی را فرا گرفت که جهان را تکان داد.

در سپتامبر 1973، هزاران به اصطلاح برانداز دستگیر و به ورزشگاه فوتبال سانتیاگو منتقل و برخی از آنها همانجا اعدام شدند.

ژنرال پینوشه از پشت آن عینک دودی سربرآورد تا هدایت کشور را به عهده گیرد. زمان درازی نگذشته بود که پارلمان معلق و انتخابات ممنوع شد.

منجی شیلی یا قاتل بی وجدان؟

با خرد شدن اپوزیسیون سیاسی، نا آرامی، دستگیری ها و شکنجه گسترش یافت. هزاران نفر ناپدید شدند. در تمام این دوران ژنرال پینوشه ادعا می کرد سعی دارد مانع افتادن شیلی به چنگ کمونیست ها شود.

کودتای نظامی:

آگوستو پینوشه اوگارته در سال 1915 متولد شد و بزرگترین فرزند در میان شش خواهر و برادر بود. او پس از تحصیلات نظامی در 18 سالگی به ارتش پیوست.

در سال 1969 او رئیس ستاد مشترک ارتش شد و در سال 1973 به درجه ژنرالی رسید و فرمانده کل نیروهای مسلح شد.

آن زمان تقریباً سه سال از آغاز ریاست جمهوری سالوادور آلنده می گذشت. کشمکش سیاسی، تورم افسارگسیخته و هرج و مرج اقتصادی به یک کودتای نافرجام در ژوئن 1973 منجر شد.

دو ماه بعد آلنده، پینوشه را به عنوان فرمانده ارتش برگزید چرا که اعتقاد داشت می تواند به او اتکا کند. اما در ماه سپتامبر، پینوشه به آلنده گفت استعفا دهد یا با اقدام نظامی مواجه شود.

آلنده خودداری کرد و جسد او زمانی که نیروهای ارتش وارد کاخ ریاست جمهوری شدند در آنجا پیدا شد. همسرش گفت که او به دست شورشیان کشته شد. سایرین مرگ او را به خودکشی نسبت دادند.

مشکلات فزاینده

دو روز بعد پینوشه به عنوان رئیس حکومت نظامی معرفی شد. احزاب مارکسیست ممنوع شدند، حقوق مدنی از اعتبار افتاد، اختیارات اتحادیه های کارگری کاهش داده شد، و سانسور شدیدی اعمال شد. بسیاری از روشنفکران به خارج گریختند.

بعدها معلوم شد که سی آی ای، سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا، دو میلیون دلار صرف بی ثبات کردن دولت آلنده کرده است.

در ژوئن 1974، پینوشه رئیس جمهور شد. در 1978، در آنچه رایزنی ملی خوانده شد، او 75 درصد آرا را کسب کرد.

در سال 1980، قانون اساسی تازه ای تصویب شد و سال بعد پینوشه برای یک دوره هشت ساله سوگند ریاست جمهوری یاد کرد.

در دهه 1980 او با مشکلات فزاینده ای روبرو شد. سیاست های او نرخ تورم را به طور چشمگیری کاهش داده بود که به رفاه بخش های حرفه ای و تجاری منجر شد.

با این حال نرخ بیکاری به شدت افزایش یافت و در 1981 یک رکود اقتصادی باعث شورش در خیابان های سانتیاگو شد.

متحد بریتانیا

در جریان مناقشه فالكند در سال 1982، شیلی متحد بریتانیا علیه آرژانتین بود و دولت مارگارت تاچر علیرغم اعتراضات حزب کارگر، ممنوعیت صدور تسلیحات به شیلی را لغو کرد.

پینوشه هنگام بازگشت به کشور با

پینوشه در طول زمان تا حدودی مقبولیت جهانی کسب کرد و حتی امتیازاتی به جنبش دمکراسی داد اما در اکتبر 1988 رای دهندگان که حق پذیرش یا رد او را داشتند با 54/7 درصد آرا مقابل 43 درصد او را رد کردند.

او با بی میلی نتیجه را پذیرفت و هرچند درخواست مخالفان برای انتقال فوری قدرت را رد کرد، دو سال بعد از مقام ریاست جمهوری کناره گرفت.

با این حال او برای هفت سال دیگر همچنان فرماندهی نیروهای مسلح شیلی را به عهده داشت و بعد در تحویلی که باعث یاس مخالفانش شد به عنوان سناتور دائمی در پارلمان دمکراتیک شیلی عضویت یافت.

اگر آگوستو پینوشه فکر می کرد که در بازنشستگی آسوده خواهد بود اشتباه می کرد. او که مرتب به بریتانیا نزد دوستانش سفر می کرد در 1998 در آنجا دستگیر شد.

بازگشت احساساتی

دادگاهی در اسپانیا خواستار استرداد او برای مواجه شدن با اتهامات نقض حقوق بشر شده بود و دولت بریتانیا پس از کشمکش های قانونی مفصل او را تحت بازداشت خانگی قرار داد.

اما بعد در میان خشم مخالفان، تیم برجسته ای از پزشکان نتیجه گیری کردند که پینوشه ناخوش تر از آن است که محاکمه شود و دولت بریتانیا با بازگشت او به کشورش موافقت کرد.

در ماه مارس 2000، پس از 18 ماه تبعید اجباری، پینوشه با یک هواپیمای شیلیایی از بریتانیا به کشورش بازگشت و آنجا مورد استقبال گرم هواداران نظامی قرار گرفت.

چند هفته بعد، دادگاهی در سانتیاگو او را از مصونیت قضایی محروم کرد، حرکتی که سرآغاز سال ها نزاع قانونی بود.

در مارس 2005، دادگاه استیناف شیلی به لغو حکم دادگاه اولیه دایر بر اینکه می توان پینوشه را به خاطر نقش ادعایی او در "عملیات کرکس" محاکمه کرد رای داد. "عملیات کرکس" تلاش هماهنگ شش دولت آمریکای جنوبی برای تعقیب و کشتار مخالفان سیاسی در دهه 1970 بود.

علیرغم آن حکم، ژنرال پینوشه به هنگام مرگ هنوز با مجموعه دیگری از دعوای روبرو بود که عمده ترین آنها به آنچه ادعا می شود یک کلاهبرداری چند میلیون دلاری مالیاتی بود مربوط می شد.

اما شکنندگی جسمانی او پس از چندین سکنه مغزی، باعث شد که او هرگز تحت محاکمه قرار نگیرد.

پینوشه، دیکتاتوری بر پیشانی تاریخ

10 دسامبر 2006 خبر مرگش صدر اخبار جهان بود، با کودتایی که در سال 1973 علیه دولت شیلی انجام داد و اجرای 17 سال دیکتاتوری سیاه که نزدیک به 3 هزار کشته و مفقود بر جای گذاشت، چهره‌ای شاخص را در تاریخ از آن خود کرد.

کشته یا مفقود شدن نزدیک به 3 هزار نفر، وجود 28 هزار فرد شکنجه شده و نیز 500 کودک ربوده شده از میراث‌های به جا مانده حکومت 17 ساله "آگوستو پینوشه" است که از 11 سپتامبر 1973 به دنبال ساقط کردن حکومت منتخب آئنده آغاز و تا سال 1990 به طول انجامید. در جریان کودتای پینوشه در سال 1976، در زندانهای آرژانتین بسیاری از مادران که تحت شکنجه بودند، کودکانی را به دنیا آوردند. بسیاری از این مادران در زیر شکنجه به قتل رسیده و کودکان آنها ناپدید شدند که بر اساس آمار تعداد آنها به 500 کودک بالغ است و انجمنی به نام مادر بزرگ‌ها همچنان در جستجوی کودکان ربوده شده است. کشتن صدها نفر از کسانی که در برابر وی مقاومت کرده بودند، اعدام حدود یکصد تن از طرفداران سندیکا و رهبران چپ‌گرا که در زندان بودند، ترور شخصیت‌هایی همچون ژنرال "کارلوس پراتس" فرمانده ارتش قبل از پینوشه، "برناردو لیگتون" معاون سابق رئیس جمهوری شیلی، "لته لیر" وزیر امور خارجه سوسیالیست سابق شیلی و رهبر جناح مخالفان در تبعید و سربریدن "توکاپل خیمنز" رهبر سندیکای سوسیال دموکرات بعد از بازجویی در نزدیکی سانتیاگو از دیگر موارد شاخص جنایت‌های پینوشه است.

بر اثر فشار و پیگیری بازماندگان قربانیان دوران حکومت کودتا، لاگوس رئیس جمهور شیلی در سال 2003، در آستانه سی امین سالگرد کودتا کمیسیونی را مامور شناسایی زندانیان، شکنجه شدگان و شاهدان جنایات دوران پینوشه نمود، این گزارش که اواخر نوامبر انتشار یافت 14 مورد شیوه شکنجه و 1132 شکنجه‌گاه و بازداشتگاه را معرفی می‌کند که برخی از شیوه‌های شکنجه ذکر شده در این گزارش مو بر بدن انسان راست می‌کند.

طبق قانون این جنایت‌ها 50 سال دیگر اجازه انتشار علنی دارد. نفرت و انزجار اجتماعی ناشی از محتویات این گزارش به حدی بوده که دختر پینوشه نیز دوران پدرش را به دوران حکومت زجر و شکنجه تعبیر کرده است، نیروهای مسلح کشور نیز که تاکنون از پذیرش مسئولیت خود در جنایات دوران پس از سرنگونی حکومت آئنده در سال 1973 تا 1990 میلادی سرباز می‌زدند اینک با صدور اعلامیه‌هایی تاریخی از نقش و مسئولیت خود در رنج و شکنجه آن دوران سخن گفته و از جامعه عذرخواهی کرده است.

در روز 4 سپتامبر سال 1970 میلادی سالوادور آئنده از حزب سوسیالیست با رای مردم شیلی به عنوان رئیس جمهور این کشور انتخاب شد. آئنده توانست 37 درصد آرای ماخوذه را با یک ائتلاف شکننده با حزب افراطی چپ مانوئیستی کسب کند.

برای نخستین بار یک سوسیالیست از طریق انتخابات به ریاست جمهوری یک کشور امریکای لاتین دست یافت. آئنده پس از عهده دار شدن مقام ریاست جمهوری دست به اصلاحات اجتماعی زد و دستمزدها را افزایش داد، معادن مس و شرکت‌های بزرگ را ملی کرد.

برخی از این تدابیر بسیار با میانه روی اتخاذ می‌شدند و برخی دیگر بیش از اندازه افراطی بودند و در جبهه ائتلافی او با مانوئیست‌ها در مورد این تدابیر اتفاق نظر وجود نداشت. علاوه بر این آئنده ناگزیر به رویارویی با مخالفت‌های جناح راست که در مجلس اکثریت داشت، بود.

جناح راست شیلی به طور پنهانی از سوی سازمان سیا حمایت می‌شد. به زودی شیلی به دلیل فعالیت‌های خشونت بار حزب افراطی چپ انقلابی

MIR به لرزه درآمد و اعتصاب های پی در پی این کشور را فلج کردند.

قیمت ها افزایش یافته و تولید مواد غذایی به شدت کاهش پیدا کرد، زنان خانه دار به خیابان ها ریختند.

سالوادور آلنده برای مقابله با تهدیداتی که از هر سو او را احاطه کرده بودند به ارتش متوسل شد. در نوامبر سال 1972 میلادی ، آلنده فرمانده نیروی زمینی ارتش کارلوس پراتس را به مقام نخست وزیری و نیز وزارت کشور منصوب کرد. اما مجلس تمام راه ها را به روی او بسته بود و امکان فعالیت را از آلنده سلب کرده بود. بنابراین آلنده ناگزیر شد به عنوان آخرین راه حل به یک همه پرسی متوسل شود.

با این تصمیم آلنده، فرمانده کل ارتش، ژنرال آگوستو پینوشه که مورد حمایت امریکا بود طرح یک کودتا را برای سرنگون کردن حکومت آلنده با کمک سازمان سیا تدارک دید تا به زور به این تجربه سوسیالیستی خاتمه دهد.

بامداد روز 11 سپتامبر سال 1973 میلادی ، واحدهای نیروی دریایی بندر والپارزو را اشغال کردند. حوالی ظهر، نیروی هوایی کاخ ریاست جمهوری را بمباران کرد و گارد ریاست جمهوری برای دفاع وارد کاخ شد.

اما آلنده از مدافعان خود خواست کاخ را ترک کنند. بعد از کودتا، پینوشه ادعا کرد ، آلنده با یک رگبار مسلسل خودکشی کرده است. اما سال ها بعد، مشخص شد سربازانی که به کاخ حمله کرده بودند به دستور پینوشه، آلنده را به قتل رسانده اند.

کشور شیلی پس از این کودتای نظامی، مدت 17 سال گرفتار یکی از وحشتناکترین دیکتاتورهای نظامی آمریکای لاتین شد و هزاران نفر از مردم این کشور به صورت پنهان یا آشکار توسط حکومت ژنرال پینوشه به قتل رسیدند.

گاه شمار جنایات آگوستو پینوشه :

پرونده جدیدی برای پینوشه

“اگوستو پینوشه” دیکتاتور سابق شیلی که روز یکشنبه در سن 91 سالگی در بیمارستانی در این کشور درگذشت، در طول 17 سال حکومت مستبدانه خود بیش از 3 هزار تن از مخالفانش را ترور، اعدام و یا ناپدید کرد.

به گزارش روزنامه فیگارو، اگوستو پینوشه از تاریخ 11 سپتامبر سال 1973 که با کودتای نظامی به قدرت رسید تا سال 1990 که از قدرت برکنار شد، در مجموع بیش از سه هزار نفر از مخالفانش را اعدام و سر به نیست کرد که گاه شمار آن به ترتیب در پی می آید:

در سال 1973- بعد از کودتا صدها نفر از کسانی که در برابر وی مقاومت کرده بودند بدون هیچ گونه محاکمه ایکشته شدند. در اکتبر همین سال- حدود یکصد تن از طرفداران سندیکا و رهبران چپگرا که در زندان بودند توسط واحدی که بعداً “کاروان مرگ” نام گرفت ربوده و اعدام شدند.

در 30 سپتامبر سال 1974- ژنرال “کارلوس پراتس” فرمانده ارتش قبل از پینوشه که در بوینس آیرس در تبعید بسر می برد در انفجار خودروی بمب گذاری شده به همراه همسرش کشته شد.

در سال 1975- در سوء قصدی که به جان “برناردو لیگنون” معاون سابق رئیس جمهوری شیلی در رم صورت گرفت، وی به

همراه همسرش کشته شد.

در سال 1976- "لته لیر" وزیر امور خارجه سوسیالیست سابق شیلی و رهبر جناح مخالفان در تبعید به همراه منشی دفترش در انفجار خودرویی بمب گذاری شده اش در واشنگتن کشته شد.

در سال 1978- اجساد 14 دهقان که در کوره های آهک دفن شده بودند، در غرب سانتیاگو کشف شد. سال 1984- وقوع ماجرای فرناندز. "ماریو فرناندز لویز" رهبر دموکرات مسیحی اتحادیه حمل و نقل در 18 اکتبر این سال در پادگان دستگاه اطلاعاتی وقت شیلی زیر شکنجه جان خود را از دست داد.

در سال 1985- جسد سر بریده "توکاپل خیمنز" رهبر سندیکای سوسیال دموکرات در فوریه این سال بعد از بازرجویی در نزدیکی سانتیاگو پیدا شد.

در سال 1985- اجساد سر بریده شده "خوزه مانوئل پارادا" استاد دانشگاه و "سانتیاگو ناتینو" طراح و از اعضای حزب کمونیست که ممنوع فعالیت شده بود در تاریخ 30 مارس این سال پیدا شد.

در سال 1986- اجساد سوزانده شده "رودریگو روخاس" عکاس و "گلوریا کینتانا" دانشجو که به طور زنده زنده سوزانده شده بودند، در حوالی سانتیاگو پایتخت کشور پیدا شد.

در هشت سپتامبر همین سال، "خوزه کاراسکو" روزنامه نگار و مدیر مسئول هفته نامه بین المللی "آنالیسیس" در رگبار مسلسل یک فرد ناشناس کشته شد. این حادثه درست یک روز بعد از سوء قصد جبهه میهنی به پینوشه صورت گرفت که در جریان آن پنج نفر از اسکورت های پینوشه کشته شدند.

در سال 1987 - عملیات آلبانی رخ می دهد. عوامل اطلاعاتی شیلی 12 تن از اعضای جبهه میهنی را ترور کردند. در همین سال طرح "کوندور" شکل گرفت. بر اساس این طرح دیکتاتورهای کشورهای جنوب آمریکا توافق کردند برای حذف مخالفان خود به عوامل اطلاعاتی یکدیگر اجازه دهند تا از مرز کشورهای یکدیگر عبور کنند و اهداف خود را ترور کنند.

- عملیات کلمبو: در این عملیات 119 تن از مخالفان پینوشه به اشکال مختلف به قتل رسیدند.

- ماجرای "ویلا گرمالدی": نام زندان مخفی دستگاه اطلاعاتی شیلی است که در آن بیش از 4500 نفر از مخالفان رژیم پینوشه

شکنجه شدند که از سرنوشت 226 نفر آنها هنوز هیچ خبری در دست نیست.

اگوستو پینوشه دیکتاتور سابق شیلی: هر کاری کردم در جهت منافع شیلی بود :

ژنرال اگوستو پینوشه، رهبر پیشین شیلی، برای نخستین بار مسئولیت تمام امور دوران ۱۸ ساله زمامداری خود را قبول کرده است. در اظهاریه‌ای که به مناسبت ۹۱ سالگی ژنرال پینوشه توسط همسرش خوانده شد، دیکتاتور پیشین کشور از گذشته خود دفاع کرده و گفته است که هرچه انجام داده به خاطر «منافع شیلی» بوده است.

او از پیگرد مقامات و افسران دوران حکومت نظامی شیلی از جمله خودش انتقاد کرده است.

آنها متهم هستند که پس از سرنگون کردن دولت قانونی سالوادور آلنده در سال ۱۹۷۳، آزادی‌ها و حقوق مردم شیلی را پایمال کرده اند. اما پینوشه مدعی شده است که اقدام او کشور را از بحران سیاسی و اقتصادی نجات داده است.

دادگاه عالی شیلی مصونیت حقوقی ژنرال پینوشه دیکتاتور شیلی را لغو کرد و او می‌تواند به خاطر قانون شکنی محاکمه شود. ژنرال پینوشه متهم است که در سال‌های دهه ۱۹۷۰ جنایات بیشماری علیه مردم شیلی مرتکب شده است.

میشل باشله رئیس جمهور شیلی و مادرش از کسانی هستند که در بازداشتگاه های مخوف سانتیاگو پایتخت شیلی توسط زیردستان ژنرال پینوشه شکنجه شده اند.

خانواده ژنرال پینوشه عقیده دارند که ژنرال ۹۰ ساله بیش از حد پیر است و نباید محاکمه شود. اما عده بیشتری از حقوقدانان و مردم عادی شیلی خواهان محاکمه او هستند.

به دنبال کودتای ژنرال پینوشه در سال 1973 علیه دولت دموکراتیک سالوادور آلنده، هزاران نفر در شیلی به زندان افتادند، شکنجه شدند و به قتل رسیدند.

از زمان برکناری ژنرال پینوشه هزاران نفر از مخالفان سیاسی او خواهان دستگیری و محاکمه او بوده اند، اما گفته می شود که ژنرال سابق در میان مقامات بلندپایه نظامی و انتظامی حامیانی دارد که تا کنون او را از دست قانون حفظ کرده اند. پینوشه دور از پایتخت شیلی در منطقه ای کوهستانی زندگی می کند و به ندرت در میان مردم ظاهر می شود.

و سرانجام پینوشه ، این مزدور سینه چاک سرمایه داری ، به زباله دانی تاریخ پیوست :

دیکتاتورها می روند اما زخم هایی عمیق بر جسم و روح انسانها بر جای می گزارند.

شادی بخش عظیمی از مردم شیلی و هم چنین آزادیخواهان جهان از شنیدن خبر مرگ پینوشه فقط اعلام نفرت و بیزاری از دیکتاتوری است ، در عین حال مرگ او خاطرات غم انگیزی را نیز زنده می کند. او مسول مرگ شکنجه ناپدید شدن 30000 نفر از مردم شیلی بود. مرگ دیکتاتور البته بر زخم های عمیقی که او بر جای گذاشت ، التیامی نمی نهد ...

در این عکس رویترز که در سایت بی بی سی آمده است ، زنی جمجمه برادرش را که به تازگی از یک گور دسته جمعی خارج شده بود می بوسید ، کشف گورهای دسته جمعی سال ها ادامه داشت.

